

## Takvâ Ehli Olmak

*Eûzübillâhimineşşeytânirracîm.*

*Bismillâhirrahmânirrahîm.*

*el-Hamdü lillâhi Rabbi'l-âlemîn. Ve's-salâtu ve's-selâmu alâ seyyidi'l-evvelîne ve'l-âhirîne ve habîbillâhi ve şefî'l-müznibîn Muhammedini'l-Mustafâ ve alâ âlihî ve sahibihî ve men tebiahû bi-ihsânin ilâ yevmi'd-dîn.*

*Emmâ ba'd:*

Aziz ve muhterem kardeşlerim!

### a. Nisâ Sûresinin 130. , 134. Âyetleri

Allahu Teâlâ hazretleri Kur'ân-ı Kerîm'in beşinci cüz'ünde Nisâ sûresinin 130. âyetinden 134. âyetine kadarki bölümde buyuruyor ki;

*Bismillâhirrahmânirrahîm.*

*Ve lillâhi mâ fi's-semâvâti ve mâ fi'l-ard ve lekad vassayne'llezîne ûtü'l-kitâbe min kabliküm ve iyyâküm en itteku'llâh ve in tekfurû fe-inne li'llâhi mâ fi's-semâvâti ve mâ fi'l-ard ve kâna'llâhu ğaniyyen hamîdâ. Ve*

*lillâhi mâ fi's-semâvâti ve mâ fi'l-ard ve kefâ billâhi vekîlâ.* <sup>1</sup>

okuduğum âyetlerin birincisi, ilk âyet genel bir ifade ile başlıyor:

*Ve lillâhi mâ fi's-semâvâti ve mâ fi'l-ard.*  
“Semalarda, göklerde ve yerlerde ne varsa hepsi Allah’ındır.”

İnsan, melek, cin, canlılar, bitkiler, mikroplar, hücreler, maddeler, her şey Allah’ın mülküdür, malıdır, Allah yaratmıştır, Allah’ındır. Hüküm O’nundur. Kâinâtın mâliki, sahibi, Rabbü’l-âlemîn odur.

Bu yerin göğün sahibi olan Allahu Teâlâ hazretleri buyuruyor ki;

“Biz Azîmüşşân sizden önce kendilerine mukaddes kitaplar indirilmiş olan insanlara da sizlere de ‘Allah’tan korkun, takvâ ehli olun!’ diye işaret buyurmuştur, tavsiye buyurmuştur.”

Aziz ve muhterem kardeşlerim!

---

<sup>1</sup> 4/Nisâ, 131.

Bizim dinimizde ve bizden önceki dinlere Allah hangi kavimlere ne kitaplar göndermişse, sahifeler, suhuf dediğimiz dört büyük kitap Zebur, Tevrat, İncil, Kur'an, hepsinde ana fikir kulların takvâ ehli olmasıdır. Onun için, takvâyı hem kendimiz çok iyi öğrenmeliyiz hem de sorumluluğumuz altındaki kişilere çok iyi öğretmeliyiz.

Kim bilir emrimizde kimi yetiştiriyoruz, kim bizim sözümüzü dinler, biz kimin başındayız, ailemizin, çocuklarımızın, kabilemizin, kavmimizin, dairemizin; hepsine ilk başta öğretilecek olan şey, en önemli husus, benimsetilecek şey, verilecek olan terbiye Allah'tan korkmak, sakınmaktır. Allah'ın gazabına uğramamak için dikkatli olmak, titiz olmak. Bastığı yere dikkatli basmak, attığı adımı düşünme düşünme atmaktır. Söylediği sözü dokuz defa yutkunup öğle söylemek. Sorumluluğunu idrak etmek, hayatın imtihan olduğunu bilmek, cehenneme düşürecek kötü çıkışlardan, davranışlardan kendisini dikkatle ve ihtimamla korumak. Dinin hükmü bu.

## **b. Hz. Ömer'in r.a. Takvanın Ne Olduğunu Merak Edip Ubey b. Kâb'a r.a. Sorması**

Onun için, eski insanlar bu takvâ üzerinde derin derin düşünmüşlerdir. Hz. Ömer gibi Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*'in yakınında bulunan, kızını evlendirdiği için, Peygamber Efendimiz'e verdiği için Peygamber Efendimiz'in kayınpederi gibi bir durumda olan, İslâm'ın başından beri mücadelenin içinde yaşayan, ömrü öyle geçen, kendisi Arap olduğundan Arap dilini gayet iyi bilen Hz. Ömer "Takvâ nedir?" diye daha iyi bildiğini tahmin ettiği alim sahabeye de soruyor, sanıyorum ki Ubey b. Kâb daha bilgilidir diye soruyor diyor ki; "Sence takvâ nedir?" Çünkü kelimeler önemli değil, mühim olan kelimelerin ifade etmek istediği kavramlar, mühim olan o.

Takva, takvâ, takvâ... Müttakî, müttakî... Bundan kastedilen ne? Bunun ruhu, ne özü? e Türkçesi ne düz Türkçesi ne?

"Allah'tan korunmak."

Nasıl, tir tir titreyecek mi?

Hayır, "Allah'ın cezasına belasına uğramırım!" diye, uğramamak için ayağını denk at-

mak. Yaptığı işe dikkat etmek. Nasıl araba sürerken dikkat ediyoruz, işte o da seyrü seferin takvâsıdır. Hatalı bir iş yapmamaya nasıl çalışıyoruz. Sen efe değil misin, kabadayı değil misin; niye kırmızı ışıkta duruyorsun? Kimse yok, geç içeri... Geçmiyor. Hadi bakalım, yavaş olan yola gir. Buraya girilmez, tek yönlü yol, girmiyoruz. Trafiğin seyri seferini yani geliş gidişin bütün kurallarına riayet etmeye çalışıyoruz. Bazen park, arabayı durdurmak meselesinde sıkıştığımız zaman “İşte şurada duruversem, şu işi bitiriversem...” dediğimiz oluyor ama umumî mantığımız itibariyle kurallara uyuyoruz. Burada neden uyuyoruz?

Kuralların işi düzenlediğini ve bizi tehlikelerden kurtardığını, herkesin kurallara uyunca seyrü seferin güzel yapıldığını bilmek de var. Ne fark edecek, takvâ da sizin menfaatinize. Takva da aynı. Müttakî kul olmak bizim menfaatimize. Müttakî kulların o kadar çok mükâfatları var ki, öyle mükâfatları var ki....

أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ

*İnna'llâhe mea'l-müttakîn.*<sup>2</sup> Allah lüt-fuyla, yardımıyla, sevgisiyle takvâ ehli kulu-nun yanında oluyor; yetmez mi?

Allah'la beraber olmak, O seni seviyorken senin yanına gelmiş senden yana, senden ta-rafa olmasından daha tatlı, sevimli bir şey olur mu?

Birincisi bu.

Sonra, Allah takvâ ehline mükâfatlar ve-riyor, rızıklar veriyor, ummadığı yerden rızık-landırıyor. Hatta kerâmetle veriyor. Sonsuza indiriyor. Su çıkartıyor, yerden takvâ ehli olunca. Yerden su çıkartıyor, içirttiriyor. Sofra kurdurtuyor, yedirttiriyor. Takvâ ehli olunca mükâfat veriyor.

وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ

*Ve'l-âkıbetü li'l-müttakîn.*<sup>3</sup>

İşin sonunda başarı, muvaffâkiyet, hayır, kâr, sevinçli iyi sonuç *vemenmüttekına* sonucu da iyi olur işin, menfaati ne.

---

<sup>2</sup> 9/Tevbe, 123.

<sup>3</sup> 28/Kasas, 83.

Onun için, Müslümanlığı dikkatle yaşamak lazım. Allah'ın emirlerini dikkatle tutmak lazım. Haramlardan, günahlardan dikkatle uzak durmak lazım, sakınmak lazım, “Farkına varmadan üstüme bulaşır.” diye.

Ben biraz şaka yapıyorum ama biraz da ciddi iş, üstümü başımı kirletmeyeyim diye çok dikkat ediyorum, bir şey dökmeyeyim diye. Çocuklar şekerli eliyle eteğime yapışmasın diye, çamur sürülmesin diye seccademize de dikkat ediyoruz, çocuk çamurlu ayakkabıyla üstüne gitmesin diye... Bu bir titizlik işte, “üstüm kirlenmesin” diye dikkat etmesi... Aslında takvâ, “dikkat” demek, “kendisini korumaya dikkat” demek, “korunmaya dikkat” demek.

Allahu Teâlâ hazretleri bütün insanlara takvâyı emretmiş, işaret buyurmuş. “Bak, takvâlı olursanız mükâfat veririm. Takvâlı olun.” diye tavsiye buyurmuş. Niye emretmiş, tavsiye buyurmuş?

Zorlamamış. İmtihan dünyası olduğundan. Böyle istemiş. Ne dilerse öyle yapar. Allahu Teâlâ hazretlerinin her yaptığı işin hikmetleri var.

“Niye insanoğlunu yarattın yâ Rabbi?”

Melekler Levh-i Mahfuz'dan görüyorlar insanların ne kepezelikler, rezaletler yapacağını, kan dökeceklerini... Aynı cinsten insanlar birbirlerinin kanını döküyor; çok korkunç bir olay, acı bir olay!

أَتَجْعَلُ فِيهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَاءَ وَنَحْنُ  
نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا  
تَعْلَمُونَ

*E tec'alü fîhâ men yüfsidu fîhâ ve yes-fiku'd-dimâ' ve nahnu nüsebbihu bi-hamdike ve nükaddisü lek kâle innî a'lemu mâ lâ ta'lemûn.*<sup>4</sup> “O yeryüzünde yâ Rabbi, ‘Ben bir halife yaratacağım, insanoğlunu yaratacağım, onu kendime halife edineceğim, yeryüzüne hâkim kılacağım.’ diyorsun; ama böyle fesada veren, bozan, yıkan, kan döken bu mahluku niye yaratıyorsun yâ Rabbi? Biz sana tesbih ediyoruz, sana şükrediyoruz, sana itaat ediyoruz, her buyurduğunu yapıyoruz. Biz kulların, meleklerin sana güzelce, kusursuz, emrin

---

<sup>4</sup> 2/Bakara, 30.



üzere, emrinin dışına çıkmadan kulluk yaparken niye yeryüzünde böyle ortalığı fesada veren, karmakarış karıştıran, birbirlerinin kanını döken, canavarlar gibi birbirlerine saldıran bu insanoğlunu yaratacaksın yâ Rabbi?!”

*Kâle innî a'lemu mâ lâ ta'lemûn.* “Ey meleklerim! Sizin bilmediğiniz şeyleri ben bilirim. Biliyorum da ondan yapıyorum, ondan yaratıyorum.”

Allah'ın her yaptığı işte hikmet vardır. Çünkü her şeyi en iyi bilen O olduğundan, en iyisini tabii en iyi bilen yaptığından her şeyi güzeldir. Neylerse güzeldir. Bize göre bazı şeyler güzel görünmese bile aslında güzeldir.

Takvâ da zor bile olsa, dikkatli müslüman olmak, haramlardan kaçınmak, cehenneme düşmekten kaçınmak, cenneti elden kaçırmamaya gayret etmek; bunlar biraz insanı sıkıntılara sokuyor, uykusuz bırakıyor, ibadet edecek, zahmet meşakkat çekecek, oruç tutacak, aç kalacak, cihat edecek, sefere gidecek, haccedecek vs. vs. müslümanlara biraz merasimli, zahmetli gibi görünüyor. İşte onların hepsinde hikmet var; hepsi güzel. Rabbim neylerse en

iyisini bilir, en güzelini yapar. Hepsi güzeldir. Her şeyi güzel.

“Yok, bana baklava börek geldiği zaman güzeldir, acı biber geldiği zaman güzel değildir.”

Öyle şey yok!

“Sıhhatli olduğum zaman güzel de hastalık da güzel değildir.”

Onların da hikmeti var.

“Yaşarken güzel de öldüğüm zaman güzel değil, ölmem güzel değil.”

Ölüm de bazen bir kurtuluş, ölümün de hikmeti var, zaruret var. Ölecek tabii, doğanlar ölecek, başkaları gelecek. İmtihan bitecek. Rabbine kavuşacak bir insan için ölüm ne kadar iyi bir olay ki Rabbine kavuşacak, sevdiklerine kavuşuyor. Her şeyi güzel.

Şimdi biz bu takvâyı enine boyuna, büyüte büyüte, açıklaya açıklaya çoluk çoğumuza söylememiz, öğrenmemiz, öğretmemiz, benimsememiz, benimsetmemiz lazım. Çocuk kendisi takvâ ehli olacak. Çocuk kendisi komşunun elmasına el uzatmayacak. Çocuk kendisi

başka çocuğa vurmayacak. Çocuk kendiliğinden, severek, isteyerek namazı kılacak. Takvâ bu. Kılmadığı zaman “Ay Allah’tan korkarım ben, yapmam, kılacağım! Ne olursa olsun namaz kılacağım! Kılmam lazım, şu vakit namaz kılma zamanım!” diye.

### c. Allah’ın c.c. Bize İhtiyacı (Müstağnî)

Bu takvânın, bu ibadetlerin, bu güzel kullukların, bu dinin bize yüklediği yüklerin, emirlerin, yasakların faydası kime?

Bize.

Allah’ın ihtiyacı var mı?

Kesinlikle yok! Biz olmasak ne yazar... Bizi hiç yaratmasaydı ne olurdu...

*Ve in tekfurû fe-inne lillâhi mâ fi’s-semâvâti ve mâ fi’l-ard.* “Eğer siz kâfir olursanız yerde gökte ne mahluk varsa, ne yaratık varsa canlı cansız hepsi Allah’ın...”

*Ve kâna’llâhu ğaniyyen hamîde.*

Allah müstağnî mi?

İhtiyacı yok.

*Müstağnî* ne demek?

“İhtiyaçsız” demek. Gerek yok.

Çocuğa bazen diyorum: “Sana şunu vereyim mi?”

“Ne yapayım?” Başını sallıyor, istemiyor. Doymuş, istemiyor. “Lolipop vereceğim.” diyor bazen, lolipop istemiyor. Doyunca istemiyor. Doyan istemeyene ne derler?

“Müstağnî” derler.

*Ve kâna'llâhu ğaniyyen hamîde.* “Allahu Teâlâ hazretleri ganîdir.”

Ganî, “zengin” mânasına; ama “her şeyi olduğundan ihtiyacı yok” demek. Kullarının ibadetine Allah’ın ihtiyacı yok. Yerde gökte ne kadar mahlukât varsa hepsi Allah’ındır.

*Ve kâna'llâhu ğaniyyen hamîde.* “Allah müstağnîdir ve hamîd yani kendisine hamdedilendir.”

Herkesin ona ihtiyacı var. Herkese O veriyor, O lütfediyor. Onun için herkesin her gün Ona hamd borcu var. Kulların hamd borcu var, O’nun borcu yok ki, ihtiyacı yok ki.

Rabbimiz tekrar söylüyor: “Göklerde ve yerde ne varsa hepsi zaten Allah’ındır.”

Senin bir kenarındaki bir işçinin çalışsa, ortaya bir üretim koysa, onun mu o mal?

Parasını sen veriyorsun. Sen onu işçi olarak almışsın. Onun ürettiği de senin malın. Sen onları alacaksın, satacaksın. Senin. Yerin göğün yaratıkları Allah'ın olmuyor mu? Onların yaptıkları da Allah'ın. Yani "bu benim" diyemezsin ki... Kuvveti Allah vermiş, hayatı Allah vermiş, aklı Allah vermiş, her şeyi Allah vermiş; sen de iki defa yatmışsın, iki defa kalkmışsın... *es-Selâmu aleyküm ve rahmetullah, es-Selâmu aleyküm ve rahmetullah...* Ne sanıyorsun yani sen kendini? Ne yaptın yani?

Sen bunun bir insana karşı yapsan sana kaç dolar verir, kaç para verir?

Sabahleyin geldin buraya, dört rekât namaz kıydın. Gitsen bir müdüre veya hükümete; "Ben dört defa ayakta durdum, eğildim, yattım, kalktım." desen kapıdan kovarlar seni ya... "Ne yapalım yattın kalktıysan, millet daha fazlasını idman için yapıyor." derler. "Ne var? Hadi bakalım, sen aklını mı yitirdin?" derler.

Biz bunları yapıyoruz da Allah'ın verdiği kudretle yapıyoruz, bir de Allah'tan büyük

mükâfat bekliyoruz. Cenneti bekliyoruz, nimetleri bekliyoruz, mükâfatları bekliyoruz. “Yâ Rabbi! Namaz da kıldım...”

Bizim çocukları ben alıştırdım, namaz kılarlar. Onlara komut veriyorum, hemen Abdulatif koşarak geliyor, sabahleyin bana müjdeliyor; “Hoca dede, evde namaz kıldım.” diyor. Aferin, maşâallah... “Namaz kıldım” diyor, arkasından “Şunu ver, bunu ver...” Ne olacak, her şeyini Allah verdi. Bütün hammadde senin değil, kudret senin değil, her şeyi O’ndan. Sen ne oluyorsun? Allah’ın ihtiyacı yok ki...

Ne kadar güzel...

إِنْ يَشَاءُ يُذْهِبْكُمْ أَيُّهَا النَّاسُ وَيَأْتِ بِالْآخِرِينَ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى ذَلِكَ  
قَدِيرًا

“Bir de sizi yaratmış ama ‘Ne yapalım, nasıl olsa yarattı artık...’ da diyemezsiniz; eğer dilerse sizi yeryüzünden götürür.”

“Toplumunuzu kökten siler, süpürür, götürür. Kalmazsınız, bitersiniz siz.” Başka itaati mahlûklar, Allah’a itaat eden güzel kulluk eden mahluklar getirir.

Şu kavmi yok eder, bu kavmi halkeder. O âsi kavmi tepeler, azap verir, ondan sonra

mü'min bir kavim getirir. Yani siz şartta değilsiniz ki. Yeryüzünde ille siz kalacaksınız diye de bir şey yok ki! Sizde sizi silip süpürür, başkasını getirir mi?

*Âmennâ ve saddaknâ!*

İmanın kıymetini bileni Allah yükseltir, bilmeyeni siler süpürür, başkasını getirir; dilerse...

Bunu yapmaya kâdirdir. “Ol” derse olur.

Onun için, müslümanın, mü'min insanın, ibadet eden âbidin, tesbih çeken zâhidin yaptıklarından kendisini bir şey sanmaması lazım, kibirlenmemesi lazım. Yaptıkları şey çok bir şey değildir aslında. Dışarıda çarşı pazarda satsan para etmez. Sadece Cenâb-ı Mevlâ'nın huzurunda para ediyor. Hiç para etmez, başka bir işe yaramaz.

Süpürgeye para veriyor musun?

Nafile para veriyorsun. Gelsinler, alsınlar diye vergi veriyorsun, süprüntüyü kaldırma parası veriyor.

Allah'ın ihtiyacı yok. Muhtaç olan biziz. Hepsi bizim için hayır, hepsi bizim için fayda, aziz ve muhterem kardeşlerim!

مَنْ كَانَ يُرِيدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ ثَوَابُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَكَانَ  
اللَّهُ سَمِيعًا بَصِيرًا

#### **d. Dünyanın da Ahiretin de Menfaatini Allah'ın c.c. Vermesi**

*Men kâne yûridu sevâbe'd-dünyâ fe-  
inda'llâhi sevâbü'd-dünya ve'l-âhire ve  
kâna'llâhu semîan basîrâ.*<sup>5</sup>

Bazı insanlar Allah'ın emirlerini niçin tutmuyorlar?

Dünya menfaati için. Dünyalıkları elden kaçacak diye. Maddî menfaati zarara uğrayacak diye.

Niye müslüman olmuyor? Niye namaz kılmıyor?

“İşimden kovuluyorum. Namaza gelirsem kazancım azalır. Veyahut şimdi benim işim var, gücüm var, öyle ibadet edecek vaktim yok. Çekil başımdan hoca! Sakallıysan sakallısın, sarıklıysan sarıklısın, ikide bir de beni doğru yola çağırıp durma! Hadi bakalım... Bu lafları çok duyduk. Yallah!”

---

<sup>5</sup> 4/Nisâ, 134.



Eğer bir insan dünya menfaati istiyorsa, dünya mükâfatı istiyorsa...

*Fe-inda'llâhi sevâbü'd-dünyâ ve'l-âhire.*

“Dünyanın menfaati de Allah tarafından verilecek, âhiretin menfaati de Allah tarafından verilecek.”

Sen dünyanın menfaatini kendin mi “kazanıyorum” sanıyorsun?

Öyle sanıyor. Kesin. Birçok kimse dünyanın kazancının menfaatini kendisi kazanıyor sanıyor, Allah'ın verdiği anlayamıyor.

Herkes dükkânını kâr etmek için açmıyor mu?

Açıyor.

Herkes kâr ediyor mu?

Etmiyor. Bazısı top atıyor, sermayesi azalıyor azalıyor azalıyor, bitiyor, deve yüküyle sermaye getirmişken sermayeyi kediye yükletiyor, kedi bile rahat taşıyor. Gitti sermaye, sıfırlandı. “Adam sermayeyi kediye yükletti.” diyor. Ne oldu?

İflas etti.

Bu adam iflas etmek mi istiyordu? Dükkânı iflas etmek için mi açtı?

Hayır, kazanmak için açtı.

Herkes kazanamıyor. Kazancı insana Allah nasip ediyor. Zenginliği insana Allah veriyor, nasip ediyor. “Yürü ya kulum!” demiş; falanca, Allah Allah... *ebu zühür* “Yürü ya kulum!” demek, yani “Kulum zengin olacak” demiş; adam bakıyorsun, köşeyi dönmüş. Köşeyi dönünce de; aman aman, Allah, gel keyfim gel, neler neler, köşkler, arabalar... Allah Allah, bu bizim köylümüzüzdü ya, hemşerimizdi, bunun babası küçük yaşta ölmüştü, öksüzdü, bunun hiçbir şeyi yoktu... Şuna bak yahu, vay be, şunun gidişine bak, binmiş son model Mercedes, eski Mercedes gibi de değil... Şu hâle bak! Vay be, bu çocuk ne oldu ya!..” Allah ‘yürü ya kulum’ dedi.” diyorlar. Yani zenginliği Allah’ın verdiğini millet bazen biliyor.

Ama tabii Allahu Teâlâ hazretlerinin hikmetleri var; kazanç kazanmakta da çalışmayı Allah emrediyor. “Çalış. Verecek olan benim ama bir çalışın, bir göreyim bakalım.” Mesela ben çocuğu sınıf geçirmeye niyetliyim, seviyo-

rum; ama zorluyorum. “Bana bak! Asarım, ke-serim! Sıfır veririm, sınıfta kalırsın ha! Yaka-rım senin tahsilini!” Yakacağım filan yok, içim-den gülüyorum, kendi sözüme kendim gülüyo-rum. Çocuğu geçireceğim ama çalıştırmak isti-yorum. Allahu Teâlâ hazretleri de tembelliği sevmiyor. Çalışmaya çalışın ama herkes çalış-tığı halde herkese çalıştığı kadar vermiyor, is-tediğine istediği kadar veriyor.

Hatta bir köylü dayı, tarlasında çalışan fa-kir bir Anadolu köylüsü sizin burada çalıştığı-nızın on misli fazla çalışır da sizin aldığınızın onda birini almaz. Kazanç çalışmayla eşit de-ğildir. İşçi daha çok masraf eder, zahmet eder, yorulur, kuvvet harcar, az kazanır; patron maun koltuklarda, meşin koltuklarda, maun masalarda bir eli bir konforda bir eli öteki kon-forda, telefonu aldığı zaman ayağına masanın üstüne koyar, oturur, konuşur, ondan sonra da bütün paralar onun cebine. “Nerede bu bolluk ya! Ben çalışayım çalışayım çalışayım, şu pat-ronun hâline bak ya!..”

Demek ki insan dünyanın sevabını da isti-yorsa, mükâfatını istiyorsa onu da Allah veri-yor.

Bu âyeti okuduğumuz zaman burada iki şey anlayabiliriz: Ben dünyalık maddî menfaati ibadet ediyorum diye kaybetmeyeceğim. Müjde var. “Ey mü’min kullar! Siz namaz kılıyorsunuz diye, Cuma’ya gidiyorsunuz diye, zekât veriyorsunuz diye fakirleşmezsiniz. Ben size veririm. Çünkü ben veriyorum, öteki zengine de ben veriyorum.” Hakikaten de kesin olarak Allah bildiriyor; fukarâyâ zekâtı vereni Allah zenginleştiriyor, “param azalmasın” diye zekât vermeyenin malını telef ediyor bir yerde. Bir yerde onu telef ediyor, zarara uğrattıyor; “Neden zekâtını vermedi? Cimri herif zekâtını vermedi!” diye ona zarar veriyor. Nasıl veriyor?

Veriyor işte...

Bak burada o kadar içtimâî güvenlik örgütleri var, insan çalışmasa bile burada para alıyor. Ama burada da yine bazıları iflas ediyor. Avustralya’da iflas eden insan yok mu?

Her türlü şey var. Çalışmayana bile para olan bir ülkede bazen çalışan patron iflas da ediyor. Demek ki zenginliği Allah veriyormuş; dilerse vermez, vermeyebiliyor, dilerse verir.

“Hocam zenginliği Allah sevdiği kullarına mı verir?”

Hayır, öyle bir şart yok. Zenginlik bir imtihandır. O imtihan sonucu kime çıkar, Allah bilir. Bazen mü’mine verir, “Bakalım bu zenginliğinin gereği olarak hayrını hasenâtını yapacak mı?” diye; bazen kâfire verir.

Kur’ân-ı Kerîm’de çok ilginç bir dua var, insan okuduğu zaman hayretler içinde kalıyor. Eski peygamberlerden birisi efendim Yâ Rabbi! nasıldı o toparlamaya çalışıyorum, efendim hafızamı. Onun malını ve evladını arttır başını derde sok diyor yani düşmanı. Malını ve malını evladını arttır başını telaşa sok filan diyor.

Yâ Rabbi! sen firavuna verdin süsler verdin saraylar saltanatlar verdin ve çok mal verdin senin yolundan sapsınlar küfürde ilerlesinler diye.

Bak, Firavun’a kızdığı için ondan veriyor. Malı daha da azsınlar... Çünkü hastalık verse Allah diyecek aczini anlayacak. Zenginlik, süs, ziynet veriyor ki sapıklığı devam etsin de tam tepeleyeyim.

Allah'ın kanunları belli olmaz. İnsanlar bu düz akıllarıyla böyle ince işleri anlarlar veya anlamazlar.

Burada bir müjde var. “Merak etmeyin, siz ibadet ederseniz, ben size rıziksız, mükâfatsız, dünyevî malsız mülksüz de bırakmam, onları da veririm, onları da ben veririm!” diye müjde var. Kâfire de buradan bir tehdit anlayabiliriz. “Sen ibadetini yapmıyorsun, Allah'ın emrini tutmuyorsun, emrettiği çizgiye gelmiyorsun, ‘Çalışacağım da para kazanacağım!’ diyorsun. Allah vermezse alamazsın ha! Bak boşuna öyle isyan ile öyle bir sonuca ulaşmak mümkün olmaz!”

*Ve'l-âkıbetü li'l-müttakîn.* “İşin sonunda yekun çizgisi çekip de sonuca baktığın zaman, sonuç müttakîne, müttakîler kaybediyor. Ölçelim bu bu sözün doğruluğunu ölçelim.

### **e. Zalimler ve Onlarla Mücadele Edenlere Örnekler ve Kazançları**

İbrahim *aleyhisselam* kendi kavmi içinde bir yiğit delikanlı idi. Nemrut İbrahim *aleyhisselâm*'ın şehrinde kral. Ahâli putlara tapıyorlardı; yıldızlara, aya, güneşe tapıyorlardı. Tapınakları put doluydu. İbrahim *aleyhisselam*

bir kişiydi, tek. İmanın gereği olarak mücadeleye başladı. İbrahim *aleyhisselam* niçin mücadele etti, bu putlara tapınmadı? Niye mücadeleye kalkıyorsun ya İbrahim, bu adamlar seni çığ çığ yakar ya! Krala karşı geliyorsun, bütün ahâliye karşı geliyorsun! Olur mu bu şey? Ne yapıyorsun sen ya?

“Ne yapıyorum; imanımın gereğini yapıyorum! Mü’minim! Bu putlara tapınmam! Kıracığım bunları!”

Dünya ehli bir insan şöyle uzaktan bakar; “Bunun yaptığı işler hiç akıl kârı değil!” der. “Bu sonunda bir felakete uğrayacak, böyle yapılır mı?” der.

Demez mi? Demiyor muyuz?

Şimdi buna benzer durumlar böyle düşünüyor mu millet?

Memuriyetin müdürlüğü elinden kaçmasın diye nice insan istemediği halde zalimin zulmüne, emrine destek oluyor. Korkuyor, doğruyu yapmaktan çekiniyor.

Yapmıyor mu?

İşte git, zalim insan dolu dünya...

???

*Innehû kâne zalûmen cehûlâ.* İnsanoğlu, biz de zalimiz! Biz de zalimiz; biz de kendi nefsimize zulmediyoruz. Biz adaletli miyiz?

Bizim de nice kusurlarımız var.

Ama onlar daha zalim. Onlar Allah'ın emirlerine de karşı geliyorlar dini yeryüzünden kaldırmaya çalışıyorlar, İslâm'ı söndürmeye çalışıyorlar. Allah'ın yaktığı nuru söndürmeye çalışıyorlar, kapatmaya çalışıyorlar. Birçok insan da zalimden korktuğu için bir veya zalim ona menfaat sağladığı için s“Sen de şu kadarını al, gel bana destek ol veya sesini çıkartma” dediği için dünyalığı yerinde tıklarında diye zalimin işini yapıyor. “Ne yapalım, ben emir kuluyum.” diyor. “Ne yapayım, yukarıdan emir öyle geldi, ben de üzülüyorum sana yaptığıma ama...” Kendisi yapıyor ha, yapan kendisi! “Ne yapayım, yukarıdan emir geldi.” diyor.

Zalime destek veren de zalimdir!

Zalime destek verilmez!

Allah'a isyanı emrediyorsa bir zalim ona itaat olmaz. Millet itaat ediyor. Allah'a itaat etsene!



“Allah’a itaat edersen bu zalim beni tepeler. Onun için bu zalime itaat edeceğim.” diyor.

Allah’ı bırakıp zalimi tercih ediyor. Olmaz! Çok yanlış olur!

Oluyor da... Hepsi böyle yapıyor da çok yanlış iş yapıyorlar.

Allah dilerse onlara maddî faydayı da keser; belasını, cezasını bulur, saltanat elinden gider, tahtının yerinde yeller eser, rüzgarlar eser.

*Bûm nevbet mîzened der târem-i Efrâsiyâb*

*Perdedâri mîkûned der kasr-ı Kayser an-kebût*

Şair böyle söylemiş.

Eski Efrasiyab adlı hükümdarın türbesi şimdi nasıl yıkılmış, baykuşlar ötüyor. Kayser’in yani Hristiyan bir hükümdarın sarayı o da yıkılmış bir zamanın nasıldı o saray şimdi örümcekler kaplamış her tarafı. Örümcekler perdedarlık yapıyor. Perdedarlık ne demek?

Padişah, hükümdar burada oturuyor salonda salonun kapısında yani sekreterlik gibi. Birisi geldiği zaman ilk önce o anlıyor, dinliyor; “Ne yapacaksın? Niye geldin? Hadi bakalım, seni içeri almam.” veyahut “Tamam, olur, söyleyeyim, seni içeri alayım.” Geliyor, “Efendim, birisi gelmiş, alayım mı içeri?” “Al, tamam.” Aracılık yapıyor, getiriyor, kapıyı o tutuyor, getiriyor, konuşturuyor...

Eskiden Perdedar Has Hâcib derlerdi. Kutadgu Bilig'i yazan Yusuf-u Has Hâcib. Perdedar yani hükümdarın özel kâtibi, kapısında duran, herkesi içeri sokmayan, kapıyı tutan, gerekeni içeri alan, hükümdar fuzûlî işlerle meşgul olmasın diye konulmuş bir memuriyet. Perdeyi o tutuyordu, kapıyı kapatıyordu, içeri almıyordu, girecek olana da perdeyi açıyor kapıyor.

Kayser'in sarayında perdedarlığı kim yapıyor?

Perde ne? Örümcek ağı. Vay be burası bir zamanlar neydi? Ne saltanat vardı burada, ne altınlar gümüşler, ipekler ne tantanalar, ne yemekler yemişler, neler vardı... Hepsi gelip

geçiyor. Demek ki zalimin dünya menfaatlerinden, imkânlarından, maddiyâttan, gelirlerden de Allah mahrum bırakabilir. O dünyanın sevabı, mükâfatını da Allah veriyor, isterse bırakabilir ve bırakıyor.

Sonuç itibariyle zarar eden kim?

Kâfirler. Hem maddî dünyada zarar ederler hem âhirette.

Ama dünyada herkese muamele aynı olmuyor. Herkesin imtihan sorusu başka başka geliyor. Kimisi ömrünün sonuna kadar domuz gibi yiyip yiyip yaşıyor. Süpürüp, domuz gibi yiyor, kâfir gibi yaşıyor, her türlü günahı işliyor, herkesi ağlatıyor, herkesi üzüyor, hazineni dolduruyor...

Karunun hazineleri odalara tıkılmış. Odaların hepsinin kapısı var. Kapısının kilidi var, kilidinin anahtarı var.

وَأَتَيْنَاهُ مِنَ الْكُنُوزِ مَا إِنَّ مَفَاتِحَهُ لَتَنُوءُ بِالْعُصْبَةِ أُولَى الْقُوَّةِ

*Ve âteynâhu mine'l-künûzi mâ inne mefâtihahû le-tenûu bi'l-usbeti üli'l-kuvveti.*<sup>6</sup>

Ne demek?

“Biz Karun’a öyle hazineler verdik, öyle zenginlik verdik ki...”

Karun Allah düşmanı, Allah dostu değil.

“Öyle hazineler verdik ki hazinelerinin konulduğu odaların anahtarlarını bir kişi taşıyamıyordu, bir grup insan taşıyorlardı.”

*Le tenûu bil usbeti ulil kuvveti.*

Anahtarları güçlü kuvvetli insanlar tarafından taşıyorlardı.

Ne oldu? Karunun saltanatı ne oldu?

Allah, evini ve kendisini yerin dibine geçirdi, helâk etti.

Neden?

---

<sup>6</sup> 28/Kasas, 76.

“Dünyanın da âhiretin de sevabı, zenginliği Allah’tandır.” Allah dilerse verir, dilerse alır.

İran şahı; yakın zamanın, bu devrin, eskileri bırakalım, bizim bildiğimiz zamanları düşünelim. İran şahı “2 bin yıllık tarihimi kutluyorum!” diye bir merasim yaptı İran’da, başına mücevherli Sasânî tacını giydi. İran’da bir büyük merasim yaptırdı. İran’ın büyük devlet olduğunu göstermek için, kendisinin de o büyük devletin tepesinde olduğunu, başkanı, sahibi olduğunu göstermek için muazzam bir merasim yaptırdı. Saltanat saltanat, depdebe, çarçaha... Ne oldu?

Her şeyi var; parası var, pulu var, tacı var, tahtı var, İran şahı Şah Rıza Pehlevi “Ben müslümanım” demiyor da “Pehlevîyim” diyor! Pehlevîler İslâm’dan önceki İran hükümdarı. Tehtevi. Peygamber Efendimiz’in zamanındaki İran hükümdarı sâsânî idi, ondan öncekiler Pehlevî. Bütün İslâm ülkelerinde müslümanları kandıran herifler... Avrupalılar hep İslâm’dan önceki devreye kısa devre yapmışlardır, hep onu methederler. Anadolu’da en büyük medeniyetler hangileri?

İslâm medeniyetini atlar, bu tarihin o devrelerini hemen kapar, hiç onları söylemez, yedi asır anadoluda yaşayan müslüman dedelerimizin yaptığı güzelim zarif mimarî eserlerini filan bırak, Romalılar'ın, bilmem hangi abideleri, harabeleri, bilmem Hititliler, bilmem neler bilmem neler bilmem neler... Anadolu'da böyle. Mısır'da İslâm devresini sil, hiç onları sevdirmeye halka; "Firavunlar, böyle adamlarmış, şöyle sahih ileri gitmişler geometride, şöyle piramitler yapmışlar, sfenksler yapmışlar..." bilmem ne filan, onlarla meşgul olmuşlar. İran'da İslâm devresini sil, hiç onu anlattırma; Sâsânîler, Pehlevîler, Pers imparatoru dariyus dıgıdık dıgıdık dıgıdık Anadolu'ya geldik, bilmem ne ta iran şeye kadar Yunanistan'a kadar uzanmış bilmem oralarda çarpışmış, Yemen'i elde etmiş. Hikâye her yerde aynı.

#### **f. İslam ve Diğer Medeniyetler karşılaştırması**

Hâlbuki en güzel medeniyet, en insânî medeniyet, en çok konuşulması gereken, en çok sevilmesi gereken İslâm!

Eski o imparatorluklar gözyaşları üzerine, cinayetler üzerine kurulmuş. O imparatorlukların temeli cinayet, adam öldürmek, köle çalıştırmak! Firavun'un 150 metre yüksekliğindeki piramiti yapılırken o koca taşları oraya yerleştirirken o sıcakta kaç tane esir can verdi... Her şeyi zulüm adamların... Onun nesini beğendiriyorsun?

Altın gümüş...

Kahrolsun altın gümüş! Altına gümüşe tapanlara yazıklar olsun! Altına gümüşe tapılır mı ya?!

Allah yolunda onları verirsin, hayır yaparsın, fukarânın sevindiğini görürsün, sen de sevinirsin. “Elhamdülillah, bak şu hayrı yaptım, şu fukarâcıklar nasıl sevinirler şimdi... Bak şu çeşmeden şu suyu içtikçe nasıl doldurup doldurup [testilere] koyarlar... Bak köyde su yoktu, su geldi şimdi oh rahatça doldurup doldurup “Allah razı olsun.” diyorum. Ne güzel! Bir hayır yapıp da o hayırdan hayır dua almak ne güzel şey! Onları övsene, asıl güzel olan bu.

Bir tek adam, bir Nemrut, bir Firavun, bir şah, bir kral, bir kayser ne yapıyor?

Koca hazinelerin, sarayların sahibi. Ya onun senden ne farkı var?

Peygamber Efendimiz *sallallahu aleyhi ve sellem* ne diyor?

“Benim için ayağa kalkmayın. Ben de sizin gibi bir beşerim. Sizin gibi yerim, sizin gibi içirim.” diyor. Kölesiyle beraber oturmayı tavsiye ediyor.

Hız. Ömer kölesiyle Kudüs’e giderken nöbetleşe biniyordu; bir kendisi biniyordu deveye, bir kölesine acıdığı için onu bindiriyordu. Tam Kudüs’e geldikleri sırada da nöbet köledeymiş, köle devenin üstünde sallana sallana gidiyor, halife Hız. Ömer deveyi çekiyor. Orada bizim dün yürüdüğümüz su gibi bir de su varmış. Paçalarını sıvamış, o sudan “üstüm ıslanmasın” diye karşıya geçiyor. Karşıdakiler de “İslâm’ın devletinin başkanı gelecek.” diye el pençe divan bir tarafta bekliyorlar. Geliyor, oradaki komutan; “Ya Ömer, ayıp oluyor şu paçalarını düzelt, İslâm’ın izzetine, şânına, şerefine yakışmıyor.” diyor. Bir yumruk vurmuş göğsüne; “İzzet Allah’ındır, Resûlullah’ındır, müslümanlarındır.” demiş. Öyle giyimle kuşamla değil ki! Ne bileyim, daha önceden



söyleseydin seni burada komutan diye bırakmazdım.

Serasker; -Niye komutan dedim, unutuveriyorum!- Komutan yok, ne var? Subaşı veya serasker. Serasker daha yakışıklı oluyor, *subaşı* deyince millet “çeşme başı” sanıyor, karışıklık oluyor. Ama serasker, “askerin başı” demek.

“Seni seraskerlikten azlederdim!” demiş. “Neyse şimdi şu sırada seninle uğraşmayayım!” demiş. Arkadakiler böyle bakıyorlar “Bu ne? Bu mu?! Bu bizi yenen orduların bağlı olduğu devletin başkanı bu mu?”

Bu ya, ne sandın! Burada köleyle de böyle işte.. İslâm medeniyeti bu. İslâm’ın güzelliği bu.

Evet, giyim kuşam güzelliği değil; ama İslâm’ın güzelliği işte bu. Köleyle hükümdar kendisini fark etmiyor, ondan kendisini ayırt etmiyor. Kölesini bindiriyor; “Sıra senin.” Adalete riayet ediyor. Sakin. Kendisi yürüyor. “Onun da canı var.” diyor. “Ben devede otururken dinlendiğim gibi o da otursun, o da dinlensin.” Devenin üstünde insan dinlenir mi bil-

mem ama ne yapsın yürümekten daha iyi herhalde. Silkelene silkelene eleğin böyle sallandığı gibi insanda ne böbrek taşı kalır, ne safra kesesi taşı kalır. Hepsi aşağı dökülür. Saldır sultur sallanıyor. Atın ne safası var, bilmiyorum. Bizim bir arkadaş at merakına tutulmuştu, Türkiye'deki bir arkadaşın ağabeyi; "Hocam, ağabeyim şimdiye kadar görülmemiş derecede zayıfladı." diyor. Attan dolayı zayıflamış. Neden?

Silkelettiriyor. Et bırakmıyor ki at insanda... Irgalattıkça, silkelettirdikçe "atın üstünde sağlam duracağım" diye yağları [vesaire] hepsi erimiş, zayıflamış. "En kilosunu düşük zamana geldi." diyor. Hem zevki ne, sefası var, bilmiyorum. Ama demek ki daha iyi alışmışlar, ona at yürümekten iyi. Öyle diyorlar.

İşte böyle İslâm. İslâm'ın güzelliklerini görmek lazım. Güzellikleri Batı'nın, kâfirlerin ortaya koyduğu ölçülerle ölçmemek lazım.

"Yunan mimarisi ne kadar güzel ya!"

Ne var ya Yunan mimarisinde? Ne var? Bak, kaç tane sütünü buraya dizmiş, bu kadar sütun lüzumsuz. El-Uksur'da Firavun'un sarayını gezdim, bir sürü taş yığını... Yakın yakın

direkler, doğru düzgün bir şey yapamamış. Bizim mimarlarımız cemaatin bütünlüğünü sağlamak için tek bir kubbe altında öyle geniş mekân yapmış ki yağmırlar sütunu, insan sesini duyamıyor; nasıl kapatmış... Birlik olsun diye, cemaatin birliğini bölmek için. İslâm'ın güzelliğini göreceksin.

“İslâm resimle heykelle meşgul olmamış, ayıp değil mi?”

Ayıp değil tabii. Ne sandın ya?

Eski kavimler resimle heykelle meşgul oldular, putlar yaptılar da iyi mi oldu?

İslâm resimi heykeli istemiyor, var mı bir diyeceğin?

“Var” dersen de, it yürür kervan yürür, ne dersen de... Peygamber Efendimiz böyle buyurmuş, var mı bir diyeceğin?

İslâm kendisi kendi kuralını kendine mahsus bir eda ile ortaya koyuyor; “Biz böyleyiz, tamam.” Bu adam kölesiyle bir masaya oturmayı intihar eder, oturmaz. Malikânede masa olacak, masanın baş köşesine malikanenin sahibi baron veya sir veya dük, neyse o oturacak... Hele o o sandalyeye masanın başına bir

başkası otursun... Olmaz, hizmetçiler gelecek, şu yandan şöyle verecek, bu yandan böyle verecek, kaşığı oradan alacak, tabağa buradan verecek... İslâm diyor ki; “Bunların hepsini kaldır, bırak. Sade bir hayat. O insandan bu insanların fark yok.” Kölesiyle beraber yemek yemeyi, tevazuyu tavsiye ediyor. Bu adamı zorlasan, “Kölenle beraber yemek yiyeceksin!” desen odasına çekilir, tabancayı şakağına dayar, intihar eder. “Ben kölesiyle yemek yiyecek adam mıyım?”

Sen o kadar bile adam değilsin! Sen adam değilsin ki!

Kafalar farklı. Markalar farklı. Beş para etmez. Bu elmadan, altından, İslâm bu, mücevher bu. Bu cevher bunun her şeklinde, bunun sen dışının boyasına bakma, bu plastik, bir işe yaramaz. Bunun parlaklığı işe yaramaz. Böyle plastik, -Araplar plastik diyemiyor. Kıymeti yok. İslâm’ın güzelliğini anlamak lazım.

Dünyanın mükâfatını da insana Allah verir, âhiretin mükâfatını da...

*Ve kâna’llâhu semîan basîrâ.* “Allah her şeyi çok iyi işiten, çok iyi görendir.”

Hiçbir şey gizli kalmaz. Kulların her türlü hâlini, işini, sözünü bilir. Mükâfatı, layık olduğu cezayı verir.

Dünyada bizim aklımıza fikrimize göre uygunsuz işler olabilir, bizim ahdımıza uymayan işler olabilir; ama o işlerin hepsinin bir hikmeti vardır.

### **g. Günümüzde Müslümanların Geride Kalmasının Nedeni**

“Müslüman mağdur, mazlum; kâfir zengin, müslümandan ileride. Söyle bakalım hocam, bunun sebebi ne?”

Çünkü müslüman Allah'ın emrettiği çalışmayı yapmadı. Yan geldi yattı. Onlar çalıştı. Sabah erkenden kalkıp çalışıyor. Bizimkiler çalışmaz. “En az çalışmayla en büyük rahatı nasıl sağlarım?” diye hesap yapar. Hesap yaparsa bunun hesabını yapar, çalışmaz. Çalıştılar, çalıştılar...

Allah emretti “çalışın” diye; çalışmadılar.

“Kâfirlere karşı silah hazırlayın.” dedi, hazırlamadılar.

“Allah’ın ipine sımsıkı sarılın, birleşin.” dedi; birleşmediler.

Amerika bizim elimizde olsaydı, Amerika’yı biz keşfetseydik ne yapardık?

48-49 tane devlet değil, 480 tane beylik olurdu orada, hepsi de birbirleriyle çarpışırdı; “Orası senin, burası benim...” diye!

Adam 49-50 devleti birleştirdi, United States Of America, Amerika Birleşik Devletleri yaptı. Birleşiyorlar.

Allah müslümanlara “birleşin” diyor; Suriye ayrı, Irak ayrı, Ürdün ayrı, Suudi Arabistan ayrı, Yemen ayrı, Yemen’in Kuzey Yemen’i ayrı, Güney Yemen’i ayrı, Hadramut ayrı, Birleşik Arap Emirlikleri birleşik emirlik olmuşlar, o emirlik ayrı, bu emirlik ayrı o emirlik ayrı, Kuveyt ayrı. Bunların hepsi Osmanlı zamanında aynıydı, hiç fark yoktu, hepsi beraberdi. Sonra hepsini böldüler, cetveli aldılar, haritanın üzerinde cart bir çizgi, curt bir çizgi, “Burası şunun olsun, burası bunun olsun...” ondan sonra “Sen bununla kavga et, sen bununla kavga et...” Hadi bakalım hay Allah, görün... “Hadi arslan, haydi ileri!” Şak şak şak... O ona saldırıyor. “Sen yenildin, dur...” Biraz sana

yardım eder. “Hadi sen ona saldır arslan...”  
Şak şak şak... Tamam onlar... Libya Mısır’a  
saldırıyor, Mısır Sudan’a saldırır, Irak Su-  
riye’ye saldırır, İran Irak’a saldırır, Cezayir  
Fas’a saldırır, Fas Moritanya’ya hücum eder...

Siz müslüman değil misiniz?

Allah’tan korkmaz mısınız?

Allah’ın kitabında emir bu mu?

Bugün müslümanın başına gelen neymiş?

Allah’ın emirlerini dinlemediklerinin ce-  
zasıymış.

Peygamber Efendimiz’in zamanında bir  
avuç insan değil miydi o mübarekler? Nasıl Hz.  
Ömer zamanına gelinceye kadar 15-20 yılda  
Anadolu’ya geldiler, Diyarbakır’ı fethettiler...  
Nasıl Kafkasya’ya dayandılar. Nasıl Sâsânî im-  
paratorluğunu gümbür gümbür devirdiler...  
Fillerin ön sırada olduğu, fillerle ordu geliyor,  
Arap atları filleri gördü mü, “Bunlar da ne!”  
geri kaçıyor. Onlar Arap atı, filden ürüyor.  
Bunların sayısı 4 bin tane, onların sayısı 200  
bin, 100 bin neyse. Sasani ordusunun kuvvetini  
unuttum. Sayıca fazla... Filleri var, silahları  
var. Bunların bir şeyciği yok. Senin zırhı bile

yok. Atları var, atların eğeri bile yok, belki çıplak ata biniyor. Kızılderililer gibi devesinin belki bir Şeyi yok. Ama nasıl gümbür gümbür devirdiler Sasani imparatorunu? Nasıl Sasani-ler'in kutsal saydığı bayrağı parça parça bl- dler?

Neden?

O Peygamber Efendimiz'in Sasani impara- toru "İslâm'a gel." diye davet ettiği mektu- bunu alınca Peygamber Efendimiz'in gnder- diği mektubu yırttı, gönderilen elçiyi de l- dördü. "Kstah! Sen benim sarayıma girip de böyle bir teklifi nasıl yaparsın?" diye öldürdü. Peygamber Efendimiz de, Allah bildiriyor, dedi ki; "O benim mektubumu yırttığı gibi Allah onun ülkesini parçalasın! Benim elçimi ldr- düğü gibi Allah da onu ldrtsn!" dedi. Ođlu bu herife isyan etti, oğlu öldürdü. Ođlunun elinden öldü! Ondan sonra da kendilerine, ateŐperestlere göre o kutsal İnan bayrağı ms- lmanların eline geçti, parça parça gazilere blŐtrdler. Hazinelele eline geçti. Bütün Sa- sani imparatorluğunun hazineleri müslümanla- rın eline geçti. Bütün Sasani devletini devirdi- ler, oraya kadar hâkim oldular.



Mısır'ı aldılar, şuraya kadar hâkim oldular. Irak'ı, Suriye'yi aldılar, Anadolu'ya hâkim oldular. Hz. Ömer zamanında... Sayıları da çok değildi. Yani nüfus öyle fazla kalabalık değildi. Ama Allah yardım ediyor, melekler yardım ediyor. Allah emrediyor meleklerle, melekler yardım ediyor.

Dünyanın da sevabı mükâfatı Allah'ın mıymış?

Evet, Allah'ınmış.

Nereden bildin?

Hz. Ömer'in hitabından bildim. Peygamber Efendimiz'in hayatından bildim. Allah mü'mini zengin eder, kâfiri mahveder, siler süpürür, yeryüzünden siler. Sizi giderir, siler süpürür, başka bir mahlûkat getirir, başka insanlar getirir dediği gibi sevmedi. o insanları sildi süpürdü yerine Müslümanları getirdi. Ama sonra müslümanlar vazife yapmadılar, söz dinlemediler, Müslümanlıklarını uygulamadılar, Allah'ın emrini tutmadılar. Kur'an'ı bilmezler... Bilmez. Topla buradaki, Avustralya'daki müslümanların hepsini, imtihan et; hepsini sıksan bir damla bir sağlam müslüman çıkmaz. Suyu kaçmış limon gibi hepsi... Yok bir şey...

Büyük çoğunluğu Arapça bilmez, ahkâm bilmez, iman bilmez, irfan bilmez.... Birbirleriyle çekişmeler, kavgalar... İstanbul'un fetihini kutlayacaklar; dekolte kıyafetlerle, şarkıyla... İstanbul öyle mi fethedildi?!

Tekbirlerle, fecr-i fücur içindeki tekbir aşkına fetholdu orası!

*Allahu ekber. Allahu ekber. Lâ ilâhe illallâhu vallâhu ekber. Allahu ekber ve li'llâhi'l-hamd.*

“Hamd Allah’ın!” diye diye, “Allah en büyük!” diye diye, “O’ndan başka ilah yoktur!” diye diye girdi Fatihler oraya. Ulubatlı Hasan oraya sancağı öyle dikti.

Böyle mi kutlanır?

Açık saçık, göğüs baldır meydanda; böyle mi kutlanır İstanbul’un fethi?

Çanakkale şehitleri kadeş vapurunda zina yaparak mı anılır?

Kadın erkek üniversiteli, fahişelerle suç işleyerek, günah işleyerek, kamaranın kapısına kızın donunu asarak mı kutlanır?! Böyle kepezelik mi olur?!

Seviyor muyuz böyle bir şeyi, Allah sever mi?

Allah böyle bir kavme yardım eder mi?

“Onlar yapıyor da biz yapmıyoruz.”

Niye engellemiyorsun? Niye onların öyle olmasına müsaade ettin? Niye münafıkların, kâfirlerin o kadar çoğalması anında, üremesi anında sen neredeydin? Tarlayı dikenlerden niye korumadın? Sen hiç tarlayı sürmesini bilmez misin? Sen hiç buğday güzel bitsin diye yabancı otları ayıklamasını bilmez misin? Pamuk ektiğin zaman tarlaya, başka kavun karpuz ektiğin zaman yabancı otları ayıklamasını bilmez misin? Ayıklamazsan tarlanın domatesin, buğdayın, mahsulün mahvolduğunu bilmez misin? Ağacın dallarını budamazsın meyve vermediğini bilmez misin? İbret almaz mısınız? Kuru dalları kesmek gerektiğini bilmez misin?

Dipten çıkar fışkınları piç diyorlar, kesmesen ağacın kuvvet bulmadığını bilmez misin?

“Bilirim, ne varmış yani...”

Ne olacak?

Toplumun sıhhati selâmeti için de kuru dalların ayıklanması lazım. Bak şimdi herifler

açıkça söylüyorlar: “2 milyon, 4 milyon müslümanı kestik mi ülke tam bizim istediğimiz gibi olur.” diyor. Bak nasıl onlar şimdi yaş dalları kesmeye çalışıyorlar. Ağacın tamamı kuru olsun diye, kurusun diye. Koca çınarı, Osmanlı imparatorluğunu devirdiler. Dalları Balkanlar’a uzanıyordu, Afrika’ya uzanıyordu, Arabistan’a uzanıyordu, Ortadoğu’ya uzanıyordu... Onu kestiler, çınar gitti. Gitti mi?

Koca çınar gitti. Küçük filizler çıktı. Çınar kesti ama kökler toprakta; filizler çıktı. Filizleri de kesiyorlar. “Filiz de olmasın, çünkü o da bir çınar olur!” diye filizin de olmamasını istiyorlar.

“Çaren ne hocam?”

Çare; Allah’a iyi kulluk etmek.

Çare; iyi müslüman olmak.

Çare; imana gelmek.

Çare; irfana gelmek.

Çare; Allah’ın emirlerini tutmak.

Çare; takvâ ehli olmak.

Çare; ihlâslı olmak.

Çare; Allah'ın rızasını kazanmak için çalışmak.

Çare; *ilâhî ente maksûdî ve rıdâke matlûbî* deyip böyle yaşamak, böyle iş yapmak.

Allah bizi böylelerinden eylesin. Rızasını kazananlardan eylesin. Cennetiyle cemâliyle hepimizi sevdiklerimizle beraber ailelerimizle müşerref eylesin.

*el-Fâtiha!*

**Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN**  
**6 Safer 1419 / 01.06.1998**  
**Avustralya**

[Bütün GURBET SOHBETLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

